

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra O havde jeg dog tusind tunger

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 380. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451199064224/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

*Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)*

Thi findes noget got i mig,  
Det alt jo virket er af dig.

9. Hvo overøser mig med naade?  
Det gjør jo ingen uden du.  
Hvo staaer mig bi i al min vaade?  
Du gjorde det, og gjør endnu,  
Og bærer med min skyld saa stor  
Taalmodighed paa denne jord.

10. Dit navn særdeles være priset  
For korset, som du mig har sendt,  
I ydmyghed jeg kysser riset,  
Det har mig hjem fra verden hent,  
Og licnt mig til bevils i sær,  
At Gud mig har saa hierte-kier.

11. Jeg har i mine lives dage  
Havt mange store prøver paa,  
At du i haade fryd og plage  
Har ført mig, ja bekiende maa,  
Du altid mig ved haanden fik,  
Naar vandet indtil sielen gik.

528

12. Hvi skulde jeg da ikke brænde  
Som lyset til min fryde-sang,  
Og triumpherende bekiende  
Din trofasthed i største trang?  
Thi vil jeg aldrig sørge meer,  
Om ogsaa himlen sprak som leer.

9, 4: *gjorde| gjorde* J2-3. 11, 1: *hvoes| hvets* J4-7. 17, 6: *indtil| ind til* J2. 12, 3: *triumpherende| triumpherendes* J2-3

9, 5-6: *bærer med min skyld ... taalmodighed* bærer taalmodigt over med min skyld, orig.: Du trügst mit meiner sünden-schuld Unsäglich gnädige gedult. — 10, 1: *særdeles* især. — 10, 2: *korset* lidelsen. — 10, 4: *hjem fra verden* fra verdens-heden til livet med Gud, der ses som det sande hjem; *hentet*. — 10, 5-8: Hebr. 12, 6-8. — 11, 6: *naar vandet indtil sielen gik* udtryk for den dybeste nød, Sl. 69, 2; 124, 1-3. — 12, 1-3: Billedet er: Erosions, måske hentet fra en højtid, hvor allerlyseste brænder, mens lovsungen lyder. — 12, 4: *trang* trangsel. — 12, 5-6: Orig.: Und heile auch der Himmel ein, So will ich doch nicht traurig seyn. Brorsons billede er, at himmelhvælvingen brister som mørtret ler. — 12, 6: *thd* derfor.